

As persoas no centro das políticas

Para recuperar a negociación colectiva, derrogación das reformas laborais

O Día da Clase Obreira Galega de 2016 conmemórase en circunstancias singulares, co cambio político en numerosas corporacións locais, unha reconfiguración do Parlamento do Estado e, en Galicia, a poucos meses de finalizar a segunda lexislatura de Alberto Núñez Feijóo. Resta moito camiño para que a crise sexa un mal recordo, como evidencian os datos económicos do pasado ano. As últimas reformas laborais só serviron para volver máis precarias as condicións de traballo no noso país. Daquela, para o Sindicato Nacional de CCOO de Galicia, o balance do Goberno de Feijóo en materia de emprego admite a única cualificación de «nefasto» para os galegos e as galegas.

Desde a chegada do Partido Popular á Xunta perdéronse no noso país case 164.000 empregos, é dicir, catorce de cada cen dos existentes no remate do 2008. Nestes sete anos sumáronse ao desemprego 95.000 persoas, a taxa de paro subiu algo máis de oito puntos e o desemprego de longa duración medrou un 300 %. Dito doutro xeito, 69.000 persoas abandonaron o mercado laboral galego porque non atoparon na súa terra oportunidades de desenvolveren un proxecto de vida e de traballo.

O Goberno galego non fixo nada por mudar esta situación, máis ben todo o contrario: asumiu o ditado do Goberno estatal. Aplicando duros recortes nos orzamentos renunciou á súa capacidade de incidir na economía galega e nas condicións de vida da poboación. O resultado é evidente: Galicia vai no furgón de cola da recuperación da actividade e do emprego respecto doutras comunidades autónomas, malia posuír competencias plenas para facer outras políticas. Ademais, a ideoloxía neoliberal do partido que sustenta a Xunta é unha pesada lousa que lle impide promover outras políticas.

Por esta razón, co gallo do Día da Clase Obreira Galega facemos un chamamento público a que Galicia aproveite todas as capacidades da súa autonomía, un chamamento a prol de políticas que favorezan a maioría social deste país, a clase traballadora. O 10 de Marzo sairemos á rúa para esixir emprego; emprego na nosa terra, para frear a emigración que nos ensume; emprego en igualdade de condicións para mulleres e homes; emprego digno e con dereitos; emprego que impida situacións vergoñentas como a explotación ou a pobreza laboral.

Galicia só poderá mudar políticas, en primeiro lugar, coa loita da clase traballadora nos centros de traballo. Empresa a empresa, sector a sector, iremos asentando ese cambio; tamén nas rúas, loitando de par da cidadanía na esixencia de políticas para as persoas que favorezan a saída da crise nunhas condicións máis xustas e igualitarias.

Non esquecemos o empresariado, que aproveitou as reformas laborais para deteriorar o emprego, desvalorizar os salarios e esnaquizar a negociación colectiva. Sen convenios non hai nin emprego nin salarios dignos, nin recuperación da actividade e das condicións de vida anteriores á crise.

Pola recuperación da negociación colectiva articulada e do poder adquisitivo dos salarios: ningún traballador ou traballadora sen convenio!

Recuperación dos dereitos laborais arrebatados: derogación das reformas laborais!

Recuperación da calidade democrática e da atención ás persoas: outras políticas sociais e democráticas!

***VIVA A CLASE OBREIRA GALEGA!!
VIVA O DEZ DE MARZO!!
VIVAN AS COMISIÓNS OBREIRAS!!
DANIEL E AMADOR, NA MEMORIA!!***